

ผลการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนปริญญาตรี

The Effect of Technology-Based Instruction Model on Undergraduate Students' English Communication Skills

วิลาวัณย์ พรพัชรพงศ์¹, สุทธิพงษ์ หกสุวรรณ², ฐาปนีย์ สีเฉลียว³
Wilawan Phornphatcharaphong¹, Suttipong Hoxsuwan²,
Thapanee Seechaliao³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนปริญญาตรี โดยทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เรียนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 70 คน ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 1 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) รูปแบบการสอน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 30 ข้อ 3) แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ จำนวน 22 ข้อ 4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน จำนวน 16 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) นิสิตที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2) นิสิตที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นิสิตมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนในระดับมาก

คำสำคัญ: รูปแบบการสอน เทคโนโลยีเป็นฐาน การสอนภาษาอังกฤษ

¹ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{2,3} คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹ Ph.D. Candidate in Educational Technology and Communication, Faculty of Education, Mahasarakham University

^{2,3} Faculty of Education, Mahasarakham University

Abstract

The research aimed to study the effect of technology-based Instruction Model on undergraduate students' English communication skills. The samples were computer science undergraduate students at faculty of Informatics, Mahasarakham University in English for Specific Purpose Course during second semester of the year 2016. The instruments were 1) the technology based instructional model 2) the achievement test with 30 items 3) the English communication skills test with 22 items 4) the satisfied questionnaire with 16 items. The statistics were percentage, mean, standard deviation, dependent sample t-test.

The research found that 1) the achievement posttest score was higher than pretest at significant level. 05. 2) the English communication skills posttest score was higher than pretest at significant level. 05 3) the satisfaction of undergraduate students was at high level.

Keywords: Instructional model, technology-based instruction, english teaching

บทนำ

การจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษามีบทบาทหลักด้านการผลิตบัณฑิตที่มีคุณลักษณะพึงประสงค์เข้าสู่ตลาดงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พ.ศ. 2552 (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2552: 1-2) อย่างไรก็ตาม จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตและการประเมินทักษะของบัณฑิตเมื่อเข้าสู่ตลาดงานพบว่า ปัญหาที่บัณฑิตไทยประสบมากที่สุดคือ ปัญหาทักษะทางการสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากบัณฑิตมีการพูดเพื่อสื่อข้อความอยู่ในระดับอ่อน และมีจำนวนบัณฑิตที่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีไม่มากนัก ในขณะที่ตลาดงานต้องการบัณฑิตที่มีทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดีมากทั้งทางด้าน การอ่าน เขียน พูด (ศิริวรรณ สิริพิทุไธวรรณ, 2547: 46 ; วรรณวิภา จัตตชัย, 2542: 44 ; พสุ เดชะรินทร์, 2547: 8) สอดคล้องกับงานวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาอังกฤษพบว่า

ผู้เรียนระดับปริญญาตรีมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของบัณฑิตในระดับต่ำ เช่น ออกเสียงสูงต่ำในพยางค์ผิด พูดคำศัพท์ได้บางคำ พูดประโยคแต่หยุดเป็นระยะ พูดตะกุกตะกักทำให้การสื่อสารไม่ต่อเนื่อง ไม่สามารถพูดประโยคง่ายๆ ในสถานการณ์ที่กำหนดให้ได้ และไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อถ่ายทอดเนื้อหาสาระได้เหมาะสม ขาดทักษะในการนำเสนองาน ตลอดจนผู้เรียนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษขาดความกระตือรือร้นในการเรียน และเห็นว่าภาษาอังกฤษยาก เป็นต้น (อารีย์ ปรีดีกุล, 2553: 18-20 ; อีราพร แซ่เหว, 2555: 31-32 ; กนก สมะวรรณะ, 2553: 50 ; ฉลวย ม่วงพรวน, 2553: 2-3)

สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว และนักการศึกษาได้พัฒนารูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่หลากหลายเพื่อให้ผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้แก่วิธีการสอนแบบตรง เพื่อให้ผู้เรียนออกเสียงภาษาอังกฤษตลอดการเรียน วิธีการสอนไวยากรณ์และแปล เพื่อให้ผู้เรียนจำไวยากรณ์และคำศัพท์

วิธีสอนแบบฟังพูด เพื่อให้ผู้เรียนฝึกฟังและพูด บทสนทนาของสถานการณ์ต่างๆ วิธีสอนแบบ การตอบสนองด้วยท่าทาง ให้ผู้เรียนแสดงท่าทาง ตอบสนองต่อคำสั่ง เช่น ยืนขึ้น ปิดหนังสือ เปิด หน้าต่าง วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้ เรียนฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ ต่างๆ เช่น เชื้อเชิญ แนะนำ ร้องเรียน เป็นต้น (Richards and Rodgers, 1986) โดยรูปแบบ การสอนที่ได้รับการยอมรับว่าสามารถพัฒนา ทักษะการสื่อสารได้ครอบคลุมการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ คือ แนวคิด ของวิธีการสอนแบบภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communication Language Teaching, CLT หรือ Communicative Approach) (พะอบ พวงน้อย และคณะ, 2554: 10 ; สุขสรรพ ศุภเศรษฐ์เสรี, 2548: 35 ; Krashen, 1981: 34)

เนื่องจากการสอนภาษาตามแนวคิดการ สื่อสาร เป็นรูปแบบการเรียนการสอนภาษาต่าง ประเทศที่พัฒนามาจากรูปแบบการสอน 2 รูปแบบ คือ การสอนแบบไวยากรณ์และแปล และการสอน แบบฟัง-พูด แต่เป็นการลดข้อจำกัดของวิธีดังกล่าว เนื่องจากการสอนแบบไวยากรณ์และการแปลมีข้อ จำกัดที่เน้นทักษะการอ่านและเขียนมากกว่าทักษะ การฟังและพูด ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถนำภาษาที่ เรียนไปใช้เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิต ในขณะที่ วิธีการสอนแบบฟังและพูดจะให้ความสำคัญ กับทักษะฟังและพูดก่อนพัฒนาทักษะการอ่าน และเขียน โดยมีผู้สอนเป็นศูนย์กลางคอยแนะนำ และตรวจแก้การใช้ภาษาของผู้เรียน มีการใช้สื่อ และห้องปฏิบัติการทางภาษาเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึก ภาษาด้วยตนเอง แต่อย่างไรก็ตาม วิธีสอนภาษา แบบฟัง-พูด พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาการใช้ภาษาเพื่อ การสื่อสารในชีวิตจริง เนื่องจากการสื่อสารนอก ห้องเรียนมีความซับซ้อนเกินกว่าโครงสร้างของ บทสนทนาที่ผู้สอนให้ท่องในชั้นเรียนทำให้ผู้

เรียน ไม่สามารถดำเนินการสนทนาต่อได้ ดังนั้น การสอนภาษาตามแนวคิดการสื่อสารจึงเป็นวิธี การที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในหลาย ประเทศ โดยเฉพาะประเทศในแถบเอเชียที่ผู้เรียน ถูกแวดล้อมด้วยสังคมภาษาที่หนึ่งที่ไม่ใช่ภาษา อังกฤษ การสร้างความเชื่อมั่นในตนเองจะเกิด ความกล้าในการสนทนากับเจ้าของภาษา การ ใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อช่วยให้สื่อความหมายได้ดี ขึ้นทำให้การสื่อสารไม่หยุดกลางคัน เช่น การใช้ ท่าทาง การถามย้อนกลับ ทำให้ผู้เรียนนำภาษา อังกฤษที่เรียนรู้ในห้องเรียน ไปใช้ประโยชน์ในชีวิต จริงได้ (อารีย์ ปรีดีกุล, 2553: 20 ; Canale and Swain, 1981: 23)

จากรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารในประเทศไทยที่มีข้อจำกัดด้านสภาพ แวดล้อมด้วยสังคมภาษาที่หนึ่งที่ไม่ใช่ภาษา อังกฤษ นักการศึกษาหลายท่านจึงได้พัฒนาการ เรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารใน สภาพแวดล้อมดังกล่าวโดยการนำเทคโนโลยีเข้า มาประยุกต์ใช้ เพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าการสอน ภาษาอังกฤษ เพราะการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยีถือเป็นการเรียน รู้ที่ไม่จำกัดแค่เพียงอยู่ในห้องเรียนสี่เหลี่ยม แต่ เป็นการเรียนรู้ที่ไร้พรมแดน ประหยัดเวลา สะดวก สบาย ทันสมัยและไม่มีขอบเขต นับเป็นการ นำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษา หรือเรียกว่า การเรียนการสอนด้วยเทคโนโลยี เป็นฐาน (Technology-based instruction) โดยเป็นนำเทคโนโลยีทั้งอุปกรณ์ (Hardware) วัสดุ (Software) และเทคนิควิธีการต่างๆ (Technique) มาใช้เพื่อการศึกษา เพื่อให้ผู้ เรียนใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ทั้งในการเรียนและการ ปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเรียน (กฤษ มนต์ วัฒนาณรงค์, 2552: 3) ทั้งนี้ เทคโนโลยี ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษเป็นการใช้

ระบบที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ ระบบอุปกรณ์ดิจิทัล (Digital applications) และเครือข่าย (Networks) รวมถึงอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ต่างๆ เช่น เครื่องเล่น ดีวีดี (DVD) ดาตาโพรเจกเตอร์ (Data projector) อินเทอร์เน็ตไฟไวต์บอร์ด (Interactive whiteboard) อุปกรณ์พกพา (Mobile devices) เช่น โทรศัพท์มือถือ (Cell phone) PDA (Personal Digital Assistants) และเครื่องเล่น MP3 เป็นต้น (TESOL, 2008: 3)

ปัจจุบันเทคโนโลยีที่มีบทบาทสำคัญต่อผู้เรียนในระดับปริญญาตรีในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ คือ เทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) รวมทั้ง แอปหรือโปรแกรม (app) เพราะสื่อสังคมออนไลน์ เป็นเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) ที่มีความสะดวกในการดำเนินงานหรือจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกันและแลกเปลี่ยนแบ่งปันข้อมูลข่าวสาร รวมทั้งการติดต่อสื่อสารโดยมีผู้ใช้เป็นตัวบุคคลหรือหน่วยงาน ซึ่งมีการใช้งานบริการเครือข่าย ได้แก่ การสนทนา การส่งข้อความ อีเมล วิดีโอ เพลง อพโหลดรูป บล็อก เป็นต้น ปัจจุบันเครือข่าย สื่อสังคมออนไลน์ที่เป็นที่นิยมได้แก่ Facebook, Twitter, Google +, Youtube เป็นต้น (Starks-Yoble, 2014: 1 ; Valencia, 2014: 5) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนปริญญาตรีเพื่อให้งานวิจัยในครั้งนี้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนในการเป็นแรงงานที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และการเตรียมความพร้อมของผู้เรียนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี พ.ศ. 2558 ดังกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า ภาษาอังกฤษจะเป็นภาษาสำหรับการใช้ในการทำงานระหว่างประชาคมอาเซียน “The working

language of ASEAN shall be English”

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนปริญญาตรี

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้เรียนระดับปริญญาตรี สังกัดคณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน ภาคเรียนที่ 2/2559 จำนวน 2 ห้องเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เรียนระดับปริญญาตรี สังกัดคณะวิทยาการสารสนเทศ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ลงทะเบียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน ภาคเรียนที่ 2/2559 จำนวน 1 ห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนปริญญาตรี ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมการจัดการเรียนการสอน 5) การวัดและประเมินผล โดยการจัดการเรียนการสอนมีเนื้อหาวิชา ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะด้าน 5 Units ใช้เวลาในการสอน 15 สัปดาห์ๆ ละ 2 ชั่วโมง เป็นการสอนด้วยกระบวนการภาษาเพื่อการสื่อสารมี 2 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นก่อนการเรียนการสอน 2) ขั้นการจัดกิจกรรมมี 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมกระตุ้นความสนใจและนำเสนอเนื้อหาด้วยเทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์แบบยู่ทูป

(Youtube) กิจกรรมฝึกปฏิบัติการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีโปรแกรมมือถือ (Mobile application) และการเรียนการสอนแบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-learning) กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและประเมินผลด้วยเทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์แบบเฟซบุ๊ก (Facebook) ทั้งนี้ รูปแบบการสอนได้รับการรับรองประเมินความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเหมาะสมในระดับมาก ($\bar{X}=4.20$, $S.D.=0.17$)

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับผู้เรียนปริญญาตรีเป็นข้อทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.55 มีค่าความยากง่าย (p) รายข้ออยู่ตั้งแต่ 0.30 ถึง 0.80 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (rcc) เท่ากับ 0.87

3. แบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียนปริญญาตรี แบ่งเป็น 4

ตอน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จำนวน 22 ข้อ โดยการฟังและการอ่านภาษาอังกฤษเป็นข้อทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 มีค่าความยากง่ายรายข้ออยู่ตั้งแต่ 0.23 ถึง 0.80 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 ส่วนข้อสอบการพูดและการเขียนมีจำนวน 2 ข้อ มีค่า IOC อยู่ตั้งแต่ 0.67-1.00

4. แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน จำนวน 16 ข้อ ข้อคำถามแบ่งเป็นระดับความพึงพอใจ 5 ระดับได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีค่า อยู่ตั้งแต่ 0.67-1.00

ขั้นตอนการวิจัย

แบบแผนการวิจัย โดยการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Pre-test Post-test Design ดังตาราง 1

ตาราง 1 รูปแบบแผนการทดลอง One Group Pre-test Post-test Design

กลุ่ม	Pre-test	Treatment	Post-test
ทดลอง	T_1	X	T_2

X หมายถึง การเรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนปริญญาตรี

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังเรียน (Post-test)

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลในการทดลอง จำนวน 15 สัปดาห์ มีรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ขั้นตอนการเรียนการสอน

เมื่อผู้เรียนผ่านการปฐมนิเทศแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนและแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษก่อนเรียน (Pre-test)

2.2 ขั้นตอนกระบวนการเรียนการสอน (สัปดาห์ที่ 1-15)

ในสัปดาห์ที่ 1 ถึงสัปดาห์ที่ 15 มีการ

จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนโดยมีเนื้อหาในการเรียนจำนวน 5 บท บทละ 3 สัปดาห์ แต่ละบทจะมีการฝึกทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ด้าน ได้แก่

1) ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ 2) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยมีการใช้เทคโนโลยีการสอนดังนี้

2.2.1 การเรียนการสอนในห้องเรียนแบบเผชิญหน้า สำหรับการนำเสนอเนื้อหา การฝึกปฏิบัติ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การทบทวนเนื้อหา การตรวจสอบผลการเรียน การสอบถามปัญหาในการเรียน การสื่อสารระหว่างผู้สอน ผู้เรียน การทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียน และการทดสอบวัดทักษะภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน

2.2.2 การเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์ การเรียนอิเล็กทรอนิกส์ และโปรแกรมมือถือสำหรับการฝึกปฏิบัติ การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การสอบถามปัญหาในการเรียน การสื่อสารระหว่างผู้สอน ผู้เรียน

2.3 ชั้นหลังการเรียนการสอน

หลังจากที่ผู้เรียนผ่านการเรียนเนื้อหาทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังเรียน (Post-test) รวมทั้ง ทำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์หาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคะแนนทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยหาร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และ การทดสอบค่าที (t-test independent sample)

3.2 การวิเคราะห์ผลการสอบถามแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อรูปแบบการสอนโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานตามเกณฑ์การแปลผลได้แก่ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 103)

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 แปลความ ความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 แปลความ ความพึงพอใจในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 แปลความ ความพึงพอใจในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลความ ความพึงพอใจในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลความ ความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

ผลการวิจัย

1. ผู้เรียนปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน ๗

ผลการเรียนรู้	คะแนนเต็ม	คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		df	t	p
			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	30	20	13.49	2.46	18.83	1.91	69	14.31	0.00**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้เรียนปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 โดยทักษะการฟังภาษาอังกฤษมีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดหลังเรียนสูงกว่าทักษะอื่น ดังตาราง 3

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบผลทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอน ๗

ผลการวัดทักษะภาษาอังกฤษ	คะแนนเต็ม	คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		df	t	p
			\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
ทักษะการฟังภาษาอังกฤษ	10	20	18.77	2.24	19.24	1.74	69	5.10	0.00**
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ	30	20	17.61	0.32	18.76	0.29	69	16.20	0.00**
ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ	10	20	14.76	1.88	18.77	2.24	69	23.67	0.00**
ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	30	20	17.60	0.42	18.75	0.39	69	26.20	0.00**

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้เรียนปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมาก โดยด้านที่มีความพึงพอใจสูงสุด คือ ด้านการสื่อสาร ดังตาราง 4 โดยผู้เรียนเห็นว่าการเรียนการสอนเกิดประโยชน์อย่างยิ่ง เนื่องจาก

เป็นรูปแบบการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียน การสนทนากับชาวต่างชาติ ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ มีความสนุกสนานในการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจน บรรยากาศแบบเป็นกันเองของผู้สอน

และการให้อิสระในการเรียนรู้ทำให้นิสิตมีความชอบในการเรียน รวมทั้งผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีต่างๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น การบันทึกวิดีโอเพื่อนำเสนองาน การใช้

โปรแกรมมือถือ (Mobile application) การอ่านเว็บไซต์ที่มีเนื้อหาภาษาอังกฤษ การค้นหาคำศัพท์ใหม่และหัวข้อโครงการทางอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ตาราง 4 ผลความพึงพอใจของผู้เรียนปริญญาตรีต่อรูปแบบการสอน

ความพึงพอใจของผู้เรียนปริญญาตรีต่อรูปแบบการสอน (n=70)	\bar{X}	S.D.	ความพึงพอใจ
ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน			
กิจกรรมกระตุ้นความสนใจและเข้าสู่เนื้อหาทำให้นิสิตเข้าใจเนื้อหาได้ง่าย	4.00	0.70	มาก
กิจกรรมฝึกปฏิบัติด้วยการใช้เทคโนโลยีทำให้นิสิตเกิดทักษะการสื่อสาร	4.00	0.92	มาก
กิจกรรมใช้ภาษาในสถานการณ์จริงทำให้นิสิตเกิดทักษะการสื่อสาร	3.79	0.90	มาก
รวม	3.93	0.12	มาก
ด้านความรู้			
นิสิตเข้าใจเนื้อหาภาคทฤษฎีมากขึ้น	3.60	0.94	มาก
นิสิตเข้าใจเนื้อหาภาคปฏิบัติมากขึ้น	3.83	0.91	มาก
นิสิตมีความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารภาษาอังกฤษมากขึ้น	3.90	0.76	มาก
นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น	3.86	0.90	มาก
รวม	3.80	0.08	มาก
ด้านการสื่อสาร			
นิสิตสามารถติดต่ออาจารย์ได้มากขึ้น	3.93	0.82	มาก
นิสิตสามารถติดต่อกับเพื่อนได้มากขึ้น	4.95	6.21	มากที่สุด
นิสิตทราบผลการเรียนได้ตลอดเวลา	3.74	0.96	มาก
รวม	4.21	3.07	มาก
ด้านเจตคติต่อการเรียน			
นิสิตมีความสุขกับการเรียนมากขึ้น	4.00	0.83	มาก
นิสิตมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	3.86	0.78	มาก
นิสิตมีความกังวลต่อการเรียนลดลง	3.86	0.81	มาก
รวม	3.91	0.96	มาก
รวมทั้งสิ้น	3.96	1.06	มาก

สรุปผลและอภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง รูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ผู้เรียนปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผู้เรียนปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. ผู้เรียนปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมาก

โดยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผู้เรียนปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผะออบ พวงน้อย และคณะ (2554: 5-7) และอารีย์ ปริดีกุล (2553: 56-60) พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยกระบวนการภาษาเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากการเรียนด้วยกระบวนการภาษาเพื่อการสื่อสาร จะมีการประเมินผลทั้งทักษะการสื่อสารและความรู้ทางภาษา (Grammatical competence) ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ โครงสร้างของคำ ประโยค การสะกดและการออกเสียง (Canale and Swain, 1981: 5-7 ; Larsen-Freeman,

2000: 20-21) ซึ่งรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนนำเสนอเนื้อหาทางเช่น คำศัพท์ รูปแบบประโยค การออกเสียง ทั้งในแบบการเผชิญหน้าในห้องเรียน (Face to Face) และการใช้เทคโนโลยี ด้วยการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ และการใช้เทคโนโลยีมือถือเพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาและการใช้ทรัพยากรจำนวนมหาศาลในสื่อสังคมออนไลน์ เช่น การสนทนา การส่งข้อความ อีเมล วิดีโอ เพลง อัปโหลดรูป บล็อก เป็นต้น

2. ผู้เรียนปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ มีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผะออบ พวงน้อย และคณะ (2554: 7-9) และอารีย์ ปริดีกุล (2553: 61-65) พบว่า ผู้เรียนที่เรียนด้วยกระบวนการภาษาเพื่อการสื่อสารมีทักษะการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ตลอดจนถึงสอดคล้องกับแนวคิดของนักวิชาการหลายท่านที่ได้นำเทคโนโลยีมาใช้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ได้แก่ การพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษด้วยสื่อสังคมออนไลน์ด้วยโปรแกรม Youtube (Zakhareuski, 2016: 7 ; Valencia, 2014: 3) การเรียนภาษาอังกฤษไวยากรณ์และคำศัพท์ภาษาอังกฤษผ่านแอปหรือโปรแกรม (app) และเกมออนไลน์ (Game online) (Starks-Yoble, 2014: 5 ; ศรัญญา หลวงจำนงค์, 2557: 8 ; Krueger, 2014: 10 ; Mthethwa, 2014: 3) ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้บล็อก (Blog) (เสาวภา วิชาดี, 2559: 178 ; ชุติมา ธรรมรักษา, 2559: 79-91) เป็นต้น นอกจากนี้ รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้สอนได้นำหลักการและขั้นตอนกระบวนการภาษาเพื่อการสื่อสารไปใช้งานจริงทำให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง เช่น การกำหนดสถานการณ์การประชุม

วิชาการนานาชาติ (International Conference) เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดภาษาอังกฤษจากการนำเสนองานวิจัยของตนเองผ่านช่องทางสื่อสารของเฟสบุ๊ก (Facebook) เป็นต้น

3. ผู้เรียนผู้เรียนปริญญาตรีที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานที่มีต่อทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาร์ยี่ ปริติกุล (2553: 82-85) ที่พบว่า การจัดกิจกรรมด้วยกระบวนการภาษาเพื่อการสื่อสารแบบมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอ ขั้นฝึก และขั้นใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมาก และจากแนวคิดของ Gagne', Briggs and Wager (1992: 35) ยังพบว่า การเรียนการสอนโดยจัดสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นความสนใจผู้เรียนด้วยการใช้รูปภาพ การตั้งคำถาม และการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ประกอบทำให้ดึงดูดความสนใจของนอกจากนี้ รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีการจัดกิจกรรมและการติดต่อสื่อสารด้วยการใช้เทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์เฟสบุ๊ก ทำให้ผู้เรียนรู้สึกพึงพอใจต่อการจัดการเรียนและการสื่อสารระหว่างผู้เรียนผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Blattner and Fiori (2009: 14) ที่สนับสนุนการใช้สื่อสังคมออนไลน์แบบเฟสบุ๊กเพื่อประกอบการเรียนภาษาอังกฤษ โดยกล่าวว่า การจะทำให้เฟสบุ๊กมีคุณค่าในการเป็นเครื่องมือสร้างองค์ความรู้ของผู้เรียนด้านภาษานั้น ผู้สอนจะต้องช่วยให้ผู้เรียนเกิดการยอมรับในการใช้เทคโนโลยี เข้าใจในธรรมชาติและขีดความสามารถในการสื่อสารกับผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นที่เฟสบุ๊กสามารถทำให้เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรมได้ และสังคมของผู้เรียน

ที่สร้างขึ้นก็จะเกิดประโยชน์อย่างสูงสุดในการพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาและแรงจูงใจในการเรียนให้เพิ่มสูงขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้จะต้องมีการเตรียมการต่างๆ ทั้งด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่มีบรรยากาศผ่อนคลาย การมีระบบเครือข่ายสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสื่อสังคมออนไลน์ และผู้สอนต้องมีความเข้าใจถึงวิธีการจัดกระบวนการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารใน 3 ขั้นตอน ได้แก่ การกระตุ้นความสนใจและนำเสนอเนื้อหา การฝึกปฏิบัติการสื่อสาร และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

1.2 ผู้สอนต้องมีเวลาในการปฏิสัมพันธ์โต้ตอบผ่านช่องทางการสื่อสารหลากหลายรูปแบบเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้แก่ การติดต่อด้วยวิธีการพูดคุยในชั้นเรียน การประกาศและนำเสนอเนื้อหาการเรียนผ่านสื่อสังคมออนไลน์เฟสบุ๊ก การโทรศัพท์ติดต่อนัดหมาย การเขียนข้อความสั้นส่งข้อมูลการเรียน การเขียนตอบจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ การสนทนาในเฟสบุ๊กและเว็บบอร์ด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยด้านระบบการเรียนการสอนภาษาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อศึกษาปัจจัยที่นำไปสู่การพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนให้หลากหลายและมีทางเลือกมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กนก สมะวรรณะ. (2553). *การพัฒนารูปแบบการเพิ่มพูนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงไวยากรณ์ โดยใช้กลยุทธ์คู่คิดอัจฉริยะ*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. นนทบุรี.
- กฤษมันต์ วัฒนานรงค์. (2552). *สมรรถนะทางคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ กับสมรรถนะทางภาษาอังกฤษโดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐานการสอน*. *วารสารวิชาการศิลปศาสตร์ประยุกต์*, 2 (2), 42-49.
- ฉลวย ม่วงพรวน. (2553). *การพัฒนาารเรียนด้วยตนเองด้วยกิจกรรมการรู้คิดในการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาอุตสาหกรรม (Development of self-directed model in English reading using metacognitive activities for industrial diploma students)*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. นนทบุรี.
- ชุติมา ธรรมรักษา. (2559). *นวัตกรรมการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้ SECI Model (Innovative English Teaching by Using SECI Model)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- ธีราพร แซ่แห้ว. (2555). *กรอบแนวคิดซ่อมเสริมวิชาภาษาอังกฤษโดยใช้แนวคิดสร้างสรรค์ด้วยปัญญาเพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนของนักศึกษาวิศวกรรมซอฟต์แวร์*. วิทยานิพนธ์ ปร.ด, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. เชียงใหม่.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- พะอบ พวงน้อย และคณะ. (2554). *การพัฒนาคุณภาพกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ด้วยระบบการศึกษาเรียนรู้แบบบูรณาการ เรื่อง ภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ*. *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, 21 (2), 406-415.
- พลู เดชะรินทร์. (2547). *บัณฑิตที่พึงประสงค์*. กรุงเทพฯ: คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรรณวิภา จิตชัย. (2542). *ความต้องการของบัณฑิตที่พึงประสงค์ของบัณฑิตสถาบันราชภัฏตามทัศนะของผู้ประกอบการ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์สารสนเทศการวิจัย.
- ศรัญญา หลวงจำนงค์. (2557). *ผลการใช้บทเรียนมัลติมีเดียบนแท็บเล็ต ตามแนวคิดการเรียนรู้สมองเป็นฐาน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง All about me สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1*. *วารสารราชพฤกษ์*, 12 (2), 85-92.
- ศิริวรรณ สิริพุทไธวรรณ. (2547). *รายงานการวิจัยของมหาวิทยาลัยทักษิณ เรื่อง คุณลักษณะของบัณฑิตที่มีผลต่อการจ้างงานของบัณฑิตมหาวิทยาลัยทักษิณ*. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2552). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และแนวทางการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.

- สุขสรพรพ์ ศุภเศรษฐ์เสรี. (2548). การพัฒนาระบบการสอนภาษาอังกฤษซ่อมเสริมทางอินเตอร์เน็ต สำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี. นครราชสีมา.
- เสาวภา วิชาดี. (2559). การสอนภาษาอังกฤษในโลกที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ: จากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสู่การสอนบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต. *Executive Journal*, 92-98.
- อารีย์ ปรีดีกุล. (2553). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ กศ.ด, มหาวิทยาลัยนเรศวร. พิษณุโลก.
- Canale, M. and Swain, M. (1981). *The Construct validation of test of communication competence*. Washington: TESOL.
- Gagne, B.L. and Wager, W. (1992). *Principles of instructional design*. New York: Holt, Rinehart, and Winston.
- Krashen, S.D. (1981). *Second language acquisition and second language learning*. USA: Pergamon Press.
- Krueger, C.G. (2014). *Exploring the relationship between the instructional use of mobile technology and social media and student foreign language learning*. Doctor of Education, University of Massachusetts Lowell. USA.
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and principles in language teaching*. 2nd Ed. Oxford: OUP.
- Mthethwa, P.M. (2014). Examining the impact and cognition of technology on preservice teachers of english in swaziland. *The Journal of Technology Studies*, 40 (1), 26-39.
- Starks-Yoble, G. (2014). *Laptops and language learning: A mixed methods study of technology integration and student engagement*. Doctor of Philosophy, Lincoln, Nebraska.
- TESOL (Teacher of English to Speakers of Other Language). (2008). *TESOL technology standards framework*. Virginia, USA: Teacher of English to Speakers of Other Language.
- Valencia, J. and Aldemar, A. (2014). *Language learning and identity in social networking sites for language learning: The case of Busuu*. Doctor of Philosophy, The University of Arizona. USA.

Zakhareuski, A. (2016). *5 Steps to integrate tech into the classroom*. Retrieved from <http://busyteacher.org/9987-newest-strategies-for-esl-instruction.html>.